

Dosarul nr. 3ra-744/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Biroul Migrație și Azil al
Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Bian Khalaila împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne
cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 iunie 2020 Bian Khalaila, prin intermediul avocatului Anatolie Hotineanu, a
depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ
împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la
contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 9 iunie 2020 i s-a adus la
cunoștință, în formă electronică, că în privința sa, de către Biroul Migrație și Azil, a
fost adoptată decizia nr. 14 din 28 mai 2020, prin care a fost declarat persoană
indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova, fiindu-i aplicată restricția de a intra pe
teritoriul național pe o perioadă de 5 ani.

S-a menționat că, decizia dată a fost comunicată Universității de Stat de Medicină
și Farmacie, unde Bian Khalaila, își face studiile. Iar pentru a cunoaște motivele de fapt
și de drept ce au stat la baza actului sus menționat, precum și pentru exercitarea unei
eventuale căi de atac în ordinea contenciosului administrativ, a solicitat Biroului
Migrație și Azil, eliberarea copiei deciziei nr. 14 din 28 mai 2020.

În continuare, a invocat dispozițiile art. 55 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010
privind regimul străinilor în Republica Moldova, conform căruia declararea străinului
persoană indezirabilă este o măsură asiguratorie de autoritate, dispusă împotriva unui
străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că
intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională
sau ordinea publică.

În opinia reclamantului, întrucât nu a comis careva acțiuni prejudiciabile ce ar periclita securitatea statului și/sau ordinea publică, nu a fost tras la răspundere penală și/sau contravențională de către organele de drept din Republica Moldova, decizia de declarare a lui ca persoană indezirabilă este una nemotivată și eronată, adoptată abuziv și neîntemeiat, din care motiv este pasibilă anulării în totalitate, precum și interdicția de intrare pe teritoriul țării pe o durată de 5 ani. Or, art. 55 alin. (4) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, indică că, dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data emiterii deciziei privind declararea sa ca persoană indezirabilă.

Iar astfel, ținând cont că cetățeanul Israelului Bian Khalaila, își face studiile la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, anul 4, declararea ca persoană indezirabilă și respectiv anularea dreptului de ședere, va împiedica la intrarea pe teritoriul țării și respectiv la continuarea studiilor pentru care au fost achitate sume considerabile, fapt ce îi oferă drept legal să se adreseze în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor și intereselor sale.

Bian Khalaila a solicitat anularea deciziei nr. 14 din 28 mai 2020 a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne „cu privire la declararea ca persoană indezirabilă” și interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pe o durată de 5 ani, aplicate în privința sa.

Prin hotărârea din 3 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de către Bian Khalaila. S-au anulat decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 14 din 28 mai 2020 „cu privire la declararea ca persoană indezirabilă a cetățeanului Israelului – Bian Khalaila” și interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pe o durată de 5 ani, aplicată față de cetățeanul Israelului – Bian Khalaila.

La 18 septembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus apel nemotivat, iar la 16 decembrie 2020 motivarea apelului împotriva hotărârii din 3 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 3 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției, instanțele ierarhic inferioare au reținut că probele acumulate și respectiv cercetate, nu denotă că Bian Khalaila, pune în pericol securitatea națională sau ordinea publică. Or, efectuând controlul judiciar al actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecării, instanțele de judecată au stabilit că decizia nr. 14 din 28 mai 2020, este susceptibilă anulării.

La data de 30 aprilie 2021, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 4 iunie 2021 motivarea acestuia, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat că decizia contestată este pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la adoptarea acesteia a interpretat eronat normele de drept material și a stabilit greșit starea de fapt în prezenta cauză.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 244-246, 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, art. 429-431, 434, 436, 437 din Codul de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 9 iulie 2021, Bian Khalaila, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 aprilie 2021, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului la 23 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.143).

Totodată, decizia motivată din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne la data de 28 mai 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare (f.d.156).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient

de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

În continuare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu